

Dosarul nr. 2ra-2263/19

Prima instanță: (Judecătoria Edineț, sediul Central) N. Bobu

Instanța de apel: (Curtea de Apel Bălți) Iu. Grosu, A. Ciobanu, A. Garbuz

Î N C H E I E R E

18 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Cervonîi Ruslan, reprezentat de avocatul Odobescu Ghenadie,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Cervonîi Ruslan împotriva Marianeî Cojocari și Fiodorov Dora, intervenienți accesorii Instituția Publică ”Agenția Servicii Publice” Societate cu Răspundere Limitată și Întreprinderea cu Capital Străin ”Express Leasing” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la stingerea gajului,

împotriva deciziei din 05 septembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a respins cererea de apel depusă de Cervonîi Ruslan și s-a menținut hotărârea din 11 februarie 2019 a Judecătoriei Edineț, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 09 octombrie 2018, Cervonîi Ruslan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Marianeî Cojocari și Fiodorov Dora, intervenienți accesorii Instituția Publică ”Agenția Servicii Publice” Societate cu Răspundere Limitată și Întreprinderea cu Capital Străin ”Express Leasing” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la stingerea gajului.

În motivarea acțiunii, Cervonîi Ruslan a menționat că la 30 iulie 2015, Fiodorov Dora, reprezentată prin procură de Cojocari Mariana, i-a înstrăinat automobilul de model ”Volkswagen Golf”, anul producerii 2005 contra sumei de 3 100 euro.

De asemenea, a invocat că întru confirmarea recipisei privind înstrăinarea automobilului, la 02 februarie 2016 a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare, iar în calitate de părți contractate au fost indicate Cojocari Mariana în calitate de vânzător și Cervonîi Ruslan în calitate de cumpărător, însă nu a înregistrat dreptul său de proprietate asupra mijlocului de transport.

La 14 decembrie 2017, a recepționat de la executorul judecătoresc Anghel Valentina o citație, prin care a fost informat despre faptul că este obligat să transmită automobilul în posesiunea Întreprinderii cu Capital Străin "Express Leasing" Societate cu Răspundere Limitată în vederea executării documentului executoriu.

Astfel la 15 februarie 2018 a expediat în adresa Mariane Cojocari cererea prealabilă, prin care i-a solicitat executarea obligației față de Întreprinderea cu Capital Străin "Express Leasing".

Totodată, prin hotărârea din 11 iulie 2018 a Judecătorei Edineț, sediul Central, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra automobilului de model "Volkswagen Golf", anul producerii 2005 și deci obligația asumată de Cojocari Mariana față de Întreprinderea cu Capital Străin "Express Leasing" Societate cu Răspundere Limitată privind restituirea mijloacelor financiare rămâne pe seama acesteia. Iar automobilul în litigiu urmează a fi eliberat de gaj.

A solicitat Cervonîi Ruslan stingerea dreptului de gaj aplicat în privința automobilului de model "Volkswagen Golf", anul producerii 2005.

Prin hotărârea din 11 februarie 2019 a Judecătorei Edineț, sediul Central, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Cervonîi Ruslan.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că deși reclamantul Cervonîi Ruslan a încheiat cu pârâta Cojocari Mariana, reprezentată de Fiodorov Dora, la data de 02 februarie 2016 contractul de vânzare-cumpărare a automobilului de model "Volkswagen Golf", anul producerii 2005, în vederea dobândirii dreptului de proprietate, acesta nu se afla la momentul înstrăinării în situația legală de a beneficia în totalitate de dreptul respectiv.

Astfel, prima instanță a concluzionat că reclamantul nu este în drept de a solicita stingerea gajului grevat în privința automobilului, din motiv că anterior situației respective (la data de 29 mai 2014, ulterior repetat la 19 decembrie 2014), automobilul litigios a fost gajat creditorului Întreprinderea cu Capital Străin "Express Leasing" Societate cu Răspundere Limitată în vederea obligării asumării de către Cojocarul Mariana și Fiodorov Dora a obligațiilor de rambursare a împrumuturilor bănești datorate în urma încheierii la 29 mai 2014 și 19 decembrie 2019 a contractelor de împrumut și contractelor de fidejusiune, obligații ce nu au fost executat de către ultimele.

Totodată, instanța de fond a reiterat că admiterea cererii de chemare în judecată depusă de Cervonîi Ruslan ar afecta semnificativ drepturile Întreprinderii cu Capital Străin "Express Leasing" Societate cu Răspundere Limitată, cauzându-i acesteia prejudiciu material considerabil și deci stingerea gajului în privința automobilului urmează a fi efectuat doar cu aprobarea creditorului gajist Întreprinderea cu Capital Străin "Express Leasing" Societate cu Răspundere Limitată.

Prin decizia 05 septembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, s-a respins cererea de apel depusă de Cervonîi Ruslan și s-a menținut hotărârea din 11 februarie 2019 a Judecătorei Edineț, sediul Central

La 14 octombrie 2019, prin intermediul oficiului poștal, Cervonîi Ruslan,

reprezentat de avocatul Odobescu Ghenadie a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurentul Cervonîi Ruslan, în motivarea recursului a invocat că instanța de apel a pronunțat decizia contestată cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și anume nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, fapt ce constituie temei de casare a deciziei recurate.

Astfel recurentul a menționat că instanța de apel nu a examinat efectiv motivele, argumentele și probele părților.

La 12 noiembrie 2019, în adresa intimaților a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Cervonîi Ruslan.

La 19 noiembrie 2019, Instituția Publică ”Agenția Servicii Publice” a depus referință la recursul declarat de Cervonîi Ruslan, prin care a solicitat să fie respins cu menținerea hotărârilor judecătorești.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 05 septembrie 2019, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 14 octombrie 2019, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de

casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Cervonîi Ruslan, reprezentat de avocatul Odobescu Ghenadie, nu se încadrează în temeiurile

prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Cervonîi Ruslan, reprezentat de avocatul Odobescu Ghenadie.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari